

Lidé mají právo na odpor proti politice bídy a války

blogosvet.cz/article/lide-maji-pravo-na-odpor-proti-politice-bidy-a-valky-XEWyY

Válka, Ukrajina, sankce, Čína.

Kdo se z historie nepoučí, je odsouzen ji opakovat. Neopakujme chyby vedoucí k první světové válce. O této válce se říká, že vznikla tak nějak samospádem. Dominovým efektem vzájemného vypovídání války na základě automatismu spojeneckých smluv. Tak se z malé rakousko-uhersko – srbské války stala válka světová. V roce 1914 se nenašel velký politik, ani lidové mírové hnutí, kteří by dokázali rozjždění válečného kolosu zastavit. Ne smlouvy, ale špatná politika omezených politiků i monarchů stála za vznikem světové tragédie.

Zdeněk Koudelka

Učitel práva a advokát. Kandidát do Senátu-obvod Brno 58, SPD Trikolora Moravané

26. srpna v 23:02

Jsme v době, která období před první světovou válkou připomíná. Máme dosud omezenou rusko-ukrajinskou válku za rohem a z některých našich politiků přímo číší válečnický ryk. Nevidím vážný pokus o mír.

Ministr spravedlnosti Pavel Blažek varoval v Poslanecké sněmovně 26. 8. 2022 před revolucí. Ovšem lid má právo na odpor proti tomu, kdo jej chce zatáhnout do války a bídy. Válka je horší, než revoluce. Nejsnazší je cesta voleb, kterými se vymění politici, kteří nás chtějí zatáhnout do války, jež není naší válkou.

USA

Válka na Ukrajině neskončí bez dohody mezi Ruskem a USA. Politika USA je nám předkládána tak, že je pro ni nejdůležitější cíl porážka Ruska na Ukrajině. Tomu jsem věřil jen do návštěvy předsedkyně Sněmovny reprezentantů Kongresu USA Nancy Pelosiové na Tchaj-wanu.

Německo prohrálo dvě světové války tím, že v obou přecenilo své síly a bojovalo na dvou frontách – západní a východní. USA již nejsou světovým hegemonem, nemohou poručit všem ostatním mocnostem. Pokud chtějí jít do konfliktu, je rozumné, aby si určily prioritu. Pakliže je pro ně určující porážka Ruska, musí získat podporu Číny. Jestliže je pro ně prioritou soupeření s Čínou, musí mít podporu Ruska.

Návštěva Pelosiové na Tchaj-wanu, kterou Čína vzala jako urážku, vede ke dvěma možným výkladům. Buď není pro USA prioritou porážka Ruska, ale ukazování svalů Číně, pak ani my nemůžeme s porážkou Ruska počítat. Nebo je politické vedení USA přesvědčeno, že je schopno vyhrát konflikt s Ruskem i Čínou zároveň. To je však politika šilence.

USA o ruském útoku na Ukrajinu věděly předem. Účinně toho nevyužily k jednání, které by útok odvrátilo. Cožpak úvahy o členství Ukrajiny v NATO stály za válku?

Mimochodem odtržením území od souseda podporou separatistů získaly území i Spojené státy americké - původně mexický Texas, kam přicházeli anglicky mluvící přistěhovalci z USA a dostávali se do sporů se španělský mluvícími usedlíky. Nakonec zorganizovali povstání proti mexické vládě, roku 1836 vyhlásili samostatnost a v roce 1845 byl Texas anektován USA.

Čína

Z geopolitického hlediska Čína nemůže nechat Rusko prohrát. Rozšiřování NATO na východ, které by se na Ukrajině nezastavilo, by nakonec vedlo k tomu, že NATO se přes střední Asii dostane až

k západní hranici Číny. Ale Čína nechce mít na východním pobřeží americkou tichomořskou flotilu a zároveň na západní hranici NATO. Byla by obklíčena. Proto je pro ni výhodná politika Ruska, které chce zastavit rozšiřování NATO na východ.

Jakékoliv pochybnosti o postoji Číny skončily návštěvou Pelosiové na Tchaj-wanu. To byla hozená rukavice do tváře čínského státu. Nemá nyní důvod vycházet USA vstříc v ruské otázce. To muselo být americkým politikům jasné předem, s tímto důsledkem byli srozuměni. To je indicie, že pro USA je soupeření s Čínou důležitější, než s Ruskem bez ohledu na ukrajinskou válku.

Zájem Číny na zabránění obklíčení je silným motivem nenechat Rusko padnout a tedy nepřevzít, ale naopak vyrušit západní ekonomické sankce. Když se k tomu přidala Indie a země Latinské Ameriky, je to o to snazší. I jinak proamerická Jižní Korea se s Ruskem dohodla na výstavbě atomové elektrárny v Egyptě. Ať každý posoudí, jaký humbuk by vznikl, kdyby něco takového podepsala naše společnost. USA nejsou schopny své sankce vnutit ani Egyptu a Jižní Koreji, natož Číně, Indii, Brazílii.

Čína nyní studuje západní sankce, aby se z nich poučila. Sankce proti Rusku ukázaly Číně, jak se na případné západní protičínské sankce připravit, pokud by se zvýšilo napětí kolem Tchaj-wanu.

Vzájemnost - základ mezinárodních vztahů

Základem mezinárodních vztahů je vzájemnost. Tedy, jak se chováme k jinému, tak se bude chovat on k nám. Příkladem vzájemnosti je stará zásada, že si vládcí nepopravují posly, jež chrání dnes diplomaty, byť USA ji v květnu 1999 porušily bombardováním velvyslanectví Číny v Bělehradě. I v kruté německo-sovětské válce 1941-45 Stalin i Hitler dodrželi nedotknutelnost velvyslanců druhé strany a vzájemně si je vyměnili přes Turecko. Oba velvyslance nakonec popravili vlastní. Německý Friedrich Werner von der

Schulenburg byl popraven za účast v protihitlerovském puči 1944 a sovětský Vladimír Děkanozov v roce 1953 s Lavrentijem Berijou, do jehož mocenského kruhu patřil.

Pokud Evropská unie vyhlásila ekonomické sankce proti Rusku s cílem poškodit jeho ekonomiku, bylo očekávatelné, že Rusko bude jednat tak, aby v rámci vzájemnosti poškodilo ekonomiky států, které vůči němu vyhlásily sankce. Oko za oko, zub za zub. Pokud Německo nechce spustit Nord Stream 2, může Rusko recipročně bojkotovat Nord Stream 1. A není přitom pro nás jedno, zda plyn z Ruska přes Balt přiteče trubkou vpravo či vlevo?

Evropští politici již při vyhlášení sankcí měli počítat s dopady na vlastní ekonomiky. Pokud s tím nepočítali a najednou je vláda překvapena, jak je drahý zemní plyn a další věci, je to projev hloupé politiky.

Válka jako pokračování politiky

Mezinárodní právo po druhé světové válce stálo na zásadě, že nelze použít válku jako prostředek prosazení zájmů a že legální je obranná válka a útočná válka jen se souhlasem Rady bezpečnosti Organizace spojených národů. Ovšem v 90. letech 20. století byl zpochybněn zákaz války a též v rámci helsinského procesu v Evropě uznaná nezměnitelnost hranic státu bez jeho souhlasu. Ránu zákazu útočné války zasadil letecký útok USA, Británie, Francie a dalších zemí na Jugoslávii v roce 1999, útok USA a Británie na Irák 2003 a Ruska na Ukrajinu. Nezměnitelnost hranic v Evropě bez souhlasu dotčeného státu narušilo uznání Kosova ze strany USA, Británie a Francie po donucení Srbska vyklidit toto území užitím síly těmito státy. Přisvojili si právo násilné změny hranic jedna mocnost, přisvojí si je i jiné mocnosti, jak to ukázalo Rusko uznáním Krymu, Doněcka a Luhanska.

Mezinárodní právo nepřijalo, že by snad oprávnění na útočnou válku měly USA a ostatní velmoci ne. Bezpečnější svět zajistí jen shoda velmocí, jak regulovat válku. Buď se obnoví zákaz války pro všechny, nejen pro některé, nebo si každá velmoc ponechá možnost válečného útoku. Pro malé země je bezpečnější varianta první.

Ti, kteří mlčeli k bombardování Jugoslávie a útoku na Irák 2003 bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN, se nemohou divit, kam toto zpochybnění zákazu útočné války vedlo. Ten, kdo odsuzoval bombardování Jugoslávie, může nyní s čistým svědomím kritizovat střelbu na ukrajinská města.

Zadní dvorky velmocí

Za studené války bránil horké válce realismus a sebeomezení velmocí. Věděly, že na dvorek soupeře se neleze. Tato praxe vznikla roku 1962, kdy americký prezident John F. Kennedy ostře reagoval na to, že Kuba souhlasila s umístěním sovětských raket. USA Karibik považovaly za svůj dvorek, který Kennedy bránil i hrozbou jaderné války. Nakonec došlo ke kompromisu. Sověti stáhli rakety z Kuby a USA slíbily, že na ni nezaútočí a stáhnou rakety z Turecka.

Formální rovnost států jde v ruku v ruce s nerovností mocenskou. Prostě mezi USA a Lichtenštejnskem je rozdíl. Mír však má cenu. A v rámci této ceny byl i respekt k zásadě, že si velmoci na zadní dvorky vzájemně nelezou. Má to často morálně pochybné důsledky, ale i USA ukázaly invazí na Grenadu 1983, do Panamy 1989 či podporou různých proamerických převratů, že za svůj dvorek považují v duchu Monroeovy doktríny takřka celý americký kontinent. Své dvorky si hlídá Čína i Rusko.

Uveďme hypotetický příklad. V Kanadě proběhne protiamerický převrat a nová kanadská vláda vzešlá z puče chce vstoupit do vojenského paktu s Ruskem a Čínou. Ale některá kanadská provincie s pučem nesouhlasí, vyhlásí samostatnost a žádá o připojení k USA. Ať si každý odhadne, zda by americká vláda respektovala právo

Kanady na svobodnou volbu spojenců a její územní celistvost, včetně možnosti dát kanadské přístavy k dispozici čínské a ruské flotile, nebo by reagovala jinak.

Hlupáctví Západu

Hloupá politika se na Západě projevuje už dlouho, především kvůli obrovskému mrhání penězi prosazováním Zeleného údělu, který je novou obdobou snahy poručíme větru, dešti a vychází ze starých chiliastických vizí o konci světa. Jenže dějiny ukazují, že všichni hlasatelé konce světa lhali, lidstvo je zde stále. Politici, kteří se sklonili před Gretou a dělali, že ji poslouchají, nejsou schopni dostat nás ze stávající situace. Pokračovat v jejich politice znamená propadat se do bídy.

Nemáme závazek k válce

Severoatlantická smlouva zavazuje své členy pomoci vojensky, je-li členský stát napaden. Severoatlantická smlouva má územní působnost na severní Atlantik od obratníku Raka, Severní Ameriku a území Turecka, dále pokrývá útok na okupační síly členských států v Evropě, což mělo původně chránit americká, britská a francouzská vojska v západním Německu, které v letech 1949-55 členem NATO nebylo. Povinnost společné obrany zahrnuje i útok na loď či letadlo členského státu v oblasti Středoziemního moře.

Nemáme tedy spojeneckou povinnost účastnit se války na Ukrajině. Rovněž ne každá vojenská akce člena NATO vyvolá spojenecké závazky. Především nejsou pokryty útočné akce členů NATO, proto letecké útoky na Jugoslávii 1999 nezavazovaly k nutnosti společné obrany a Řecko jako člen NATO se jich odmítlo účastnit. Není však pokryt ani útok na člena NATO mimo vymezenou oblast, proto nevznikly spojenecké závazky při útoku Argentiny na britské Falklandské ostrovy v jižním Atlantiku roku 1982. Závazek společné obrany by nevznikl ani při útoku na Havajské ostrovy patřící USA v Tichomoří.

Naše ústava připouští válku jen jako obrannou. Je neústavní, budeme-li vést útočnou válku či se na útočné válce jiného státu podílet. Protože naše ústava zakazuje vojenskou agresi, je nutné tak hodnotit naše spojenecké závazky. Nemůžeme se podílet na vojenských akcích člena NATO, které nejsou obranou, i pokud v rámci širší vojenské operace bude čelit odporu formou dílčího útoku, třebaš partyzánského. Vždy musíme hodnotit takový dílčí skutek v rámci celého vojenského dění. Pokud vojenská operace jako celek není obrannou válkou, ale útokem, nenastane naše povinnost k vojenské pomoci.

Závěr

Nejsme ve válce a je v našem zájmu se do ní nezapojit. Pro mír na Ukrajině je určující jednání Ruska a USA. Neutralita Ukrajiny je možná, není v našem zájmu pochod NATO na východ. Pokud je to v zájmu USA, musí platit náklady takového pochodu na východ. Není důvod, aby naši občané třeli bídu s nouzí kvůli mocenským zájmům, které nejsou naše zájmy. Proto odmítněme ty sankce, které vedou k zbídačování občanů Čech, Moravy a Slezska.